

Sygn. akt X Kz 1382/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2017r.

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodnicząca : **SSO Wanda Jankowska – Bebeszko**

Protokolant: sekretarz sądowy Agnieszka Jarosz

przy udziale Prokuratora Wiesława Kwiatkowskiego

po rozpoznaniu zażaleń radców prawnych

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z dnia 19 września 2017 roku

w przedmiocie zwolnienia z tajemnicy radcowskiej

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 września 2017 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia uwzględnił wniosek Prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa Śródmieście z dnia 19 lipca 2017 roku i zezwolił na przesłuchanie w charakterze świadka radców prawnych - M. R. oraz D. O. z Kancelarii (...) w P., występujących jako pełnomocnicy firmy (...) Ltd. w zakresie ujawnienia wiadomości objętych tajemnicą radcowską dotyczącą otrzymania pisma datowanego na dzień 10 grudnia 2015 roku numer (...) z Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa o rozwiązanie sporu w drodze ugody pozasądowej, podpisanej przez B. A. z up. Prezesa, ustalenie osoby, jej danych osobowych, która złożyła w/w dokument w Sądzie Rejonowym dla Warszawy Śródmieścia do postępowania o sygn. akt VI Co 2390/15.

Zażalenia na powyższe postanowienie złożyli radcowie prawni D. O. oraz M. R.. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucili:

1. na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść zaskarżonego postanowienia poprzez błędne przyjęcie przez sąd, iż w sprawie wystąpiły przesłanki wymienione w art. 180 § 2 k.p.k., tj. zwolnienie z tajemnicy zawodowej jest niezbędne dla dobra wymiaru sprawiedliwości oraz okoliczność nie może być ustalona na podstawie innego dowodu

2. na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, mający wpływ na treść orzeczenia, polegający na bezzasadnym przyjęciu, iż żaden inny środek dowodowy nie pozwala na ustalenie okoliczności istotnych z punktu widzenia postępowania, w sytuacji, gdy powinny oraz mogą one zostać ustalone na podstawie innych dowodów, zaś uzasadnienie zaskarżonego postanowienia jest na tyle enigmatyczne, iż nie sposób stwierdzić, czy zwolnienie radców prawnych z tajemnicy zawodowej jest niezbędne oraz konieczne dla dobra wymiaru sprawiedliwości.

Skarżący wnieśli o zmianę postanowienia przez odmowę udzielenia zezwolenia na ich przesłuchanie w charakterze świadków, ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenia są zasadne o ile podnoszą kwestię braku uzasadnienia wskazywanych przez sąd I instancji przesłanek do zwolnienia z tajemnicy zawodowej.

Uzasadnienie postanowienia ogranicza się bowiem do stwierdzenia, że jeśli w/w radcowie prawni zajmowali się sprawą (cywilną), to – wyłącznie - na podstawie ich zeznań można ustalić okoliczności wskazane w sentencji orzeczenia, co pozwoli na wyjaśnienie sprawy.

Ogólnikowość powyższego stwierdzenia sugeruje brak należytego rozważenia wniosku prokuratora i całkowicie bezkrytyczne jego uwzględnienie.

Jak słusznie zatem podnoszą w zażaleniach skarżący, Sąd Rejonowy nie wyjaśnił, z jakich powodów uznał wnioski za uzasadnione.

Sąd I instancji w ogóle bowiem nie odniósł się do zebranego dotychczas materiału dowodowego, nie rozważył, czy wykorzystano wszystkie możliwości dowodowe, poza przesłuchaniem pełnomocników. Tak samo, sąd nie uzasadnił przesłanki niezbędności dla dobra wymiaru sprawiedliwości. Innymi słowy, zaniechano wskazania konkretnych okoliczności uzasadniających konieczność uchylecia tajemnicy zawodowej, jak również faktycznej oceny zasadności wniosku prokuratora, ograniczając się do bezkrytycznego powtórzenia jego kilku ogólnikowych stwierdzeń.

W tej sytuacji, nie jest możliwe dokonanie prawidłowej kontroli instancyjnej orzeczenia. Konieczne jest ponowne, należyte rozpoznanie wniosku, przy czym tok rozumowania sądu I instancji oraz argumentacja musi znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu orzeczenia.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd rejonowy ponownie rozważy zasadność wniosku prokuratora o zwolnienie M. R. oraz D. O. z tajemnicy radcy prawnego, stosownie do wymogów przepisu art. 180 § 2 k.p.k. Podejmując decyzję w tym przedmiocie, należy odnieść się do realiów tej sprawy, stanu materiału dowodowego oraz potencjalnych możliwości dowodowych, jak też znaczenia informacji, które mogą mieć radcowie prawni w związku ze świadczeniem pomocy prawnej w sprawie cywilnej, w której złożone być miały sfalszowane dokumenty. Należy też zwrócić uwagę na fakt podpisania pisma z dnia 11 grudnia 2015 r. jedynie przez D. O. (k – 34-35). Dotychczas nie podjęto jednak próby przesłuchania jej w charakterze świadka na okoliczność autorstwa powyższego pisma oraz autentyczności podpisu, co nie wymaga zwolnienia z tajemnicy. Informacje te mogą mieć znaczenie dla oceny, czy niezbędne jest przesłuchiwanie radcy prawnego M. R..

Ponadto, wypada zauważyć, iż dotychczas nie przesłuchano B. A. na okoliczność autentyczności jego podpisu na piśmie z dnia 10 grudnia 2015 r., ograniczając się do „pośredniej” wiedzy innych osób z Prokuraturii Generalnej.

Po prawidłowym rozważeniu całokształtu okoliczności, które mają znaczenie dla oceny zasadności wniosku, sąd winien podjąć decyzję w przedmiocie zwolnienia z tajemnicy radcy prawnego, pamiętając o konieczności jej właściwego uzasadnienia.